

• 2016-08-27 09:45

[I el temps es va aturar...](#)

L'Alfolí de la Sal va ser l'escenari escollit per a clausurar la present edició del Festival de Guitarra Girona - Costa Brava. En aquest magnífic entorn, la Laura Ruhí i la Maria Camahort varen oferir un programa que va recórrer les diferents regions de la península ibèrica.

Els *Cuatro madrigales amatorios* de Joaquín Rodrigo varen ser les peces triades per la Laura i la Maria per començar el seu concert. Tot seguit els temes de Gerhard i els seus *Siete Cantares* varen omplir la sala amb les seves notes, mentre els assistents ja sabíem que aquest concert no seria un concert més, l'entrega d'ambdues intèrprets, una sensibilitat extrema i una compenetració total auguraven un recital dels que fan que la música remogui sentiments i emocions. La veu delicada de la Laura combinada amb l'execució més que subtil de la Maria, feien que el temps, per uns instants, semblés haver-se aturat, retenint encara la darrera nota, el darrer mot...

En aquest punt del recital el protagonisme va ser per als compositors contemporanis. D'aquesta manera, *L'espai de mi* i *Deserta el bosc* de la pròpia Maria Camahort iniciaven aquest apartat per donar pas a *Tres quarts de sis* i *L'etern* del mestre Gasull.

Per encarar la recta final de la seva interpretació, les *Tonadillas al estilo antiguo* d'Enrique Granados enllaçaven amb *Cançó incerta*, *Canticel* i *Maig* de l'Eduard Toldrà. *La presó de Lleida* i el *Cant dels ocells* tancaven el repertori oficial del concert.

Però tal i com era de preveure, el nombrós i entusiàsta públic que va assistir al concert, va demanar un bis, fet que va ser complagut de molt bon grat per la Laura i la Maria que varen tenir l'encert d'interpretar dues havaneres: *Lluny de la terra* un poema de Mossén Cinto Verdager musicat per Josep Bastons i *A cau d'orella* també del mestre palafrugellenc en col·laboració amb en Carles Casanovas.

Un colofó fantàstic per a una vetllada en la que la màgia de les dues artistes va obrar aquest petit miracle i si, el temps es va aturar, i les notes i els mots perduràven allà, llavors i aquí, avui... potser només uns instants, potser només per sempre...

Llegir més: <http://www.festivalguitarragirona.es/>